

Почистването на градината

„Кого можем да поканим да ни помогне?“

От Луси Стивънсн Юъл
(По истинска история)

Тази история се случила в Англия.

Джона изяде последната си хапка и се усмихна. Вечерята беше винаги по-забавна, когато идваха мисионерите.

„Искаме да споделим с вас послание за службата – каза сестра Кърл. – Защо е важно да служим на другите?“

„Защото това радва Исус!“ – отговори Илайза, малката сестра на Джона.

„Права си! Това много Го радва. И когато помагаме на другите, ние също сме щастливи – добави сестра Кристенсен. – Сещате ли се за някого, който се нуждае от помощ?“

Джона се замисли за минута. „Не мога да се сетя за никого, но имаме нужда от помощ за градината на нашето училище“.

„Добра идея“ – каза Мама.

Училището на Джона имаше градина за дейности на открито. Но дълго

време никой не се бе грижил за нея. Храстите бяха станали много големи. Имаше и много плевели.

„Ще се радваме да ви помогнем за градината! – каза сестра Кърл. – Кого можем да поканим да чисти заедно с нас?“

„Нашите братовчеди!“ – отговори Джейкъб, братът на Джона.

„И съучениците ни от Неделното училище за деца“ – добави Джона.

На следващия ден, Мама поиска разрешение от директора на училището. Заедно избраха ден, когато да се почисти градината. След това Мама помогна на Джона и на неговия брат и сестра да се обадят на братовчедите си и съучениците си от Неделното училище за деца.

Няколко седмици по-късно, Джона и неговите роднини се срещнаха с мисионерите пред училището. Неговите

братовчеди и приятели от Неделното училище за деца също бяха дошли. Беше време да се захващат за работа!

Джона си сложи чифт големи гумени градински ръкавици. „Виж, Мамо. Какви големи ръце имам!“

Мама се засмя. „Можеш да използваш огромните си ръце, за да подкастриш тези храсти“.

Тя подаде на Джона някаква градинска ножица, която изглеждаше огромна. После му помогна да отреже изсъхналите клони.

„Забавно е“ – каза Джона.

Докато Джона подкастрияше храстите и дърветата, Илайза помагаше, като разкопаваше градината. Джейкъб помагаше на Татко да направи нова къщичка за птици. Другите изкореняваха бурени и събираха съчки. Слагаха ги в големи сини найлонови чували. Дори най-малкият брат на

Джона, Езра, помагаше, като събираше камъни.

Скоро градината беше почистена. Джона преброи чувалите, които бяха напълнили. „Има 13 чувала! – каза той. – Събрахме толкова много боклук“.

Сестра Кристенсен се усмихна. „Сега се нуждаем от помощта на всички, за да пренесем чувалите до колата“.

Джона, Джейкъб и Илайза взеха по един чувал. Джона се зарадва, когато качи последния чувал в колата. Да помага на мисионерите беше забавно. Той също искаше един ден да стане мисионер. Дотогава имаше много начини, по които би могъл да служи. Джона нямаше търпение да планира следващата си дейност! ●

С какво може да помогнете във вашия квартал?